

Editoriál

Milé kolegyně a kolegovia,

keď som pred dvadsiatimi ôsmymi rokmi prišiel na prijímacie skúšky na vysokú školu, zažil som zaujímavú príhodu. Vošiel som do miestnosti a skúšajúci pedagóg sa ma pokojne a s úsmevom opýtal: „Kolega, máte strach?“. V zlomku sekundy som pochopil, že táto otázka nemá z môjho pohľadu prijateľnú odpoveď. Ak by som odpovedal, že strach mám, tak by som síce neklamal, ale precítil a priznal by som svoju vlastnú slabosť. To ľudia robia neradi. Mohol som odpovedať aj tak, že strach nemám a situácia by bola ešte horšia. Stačil totiž iba letný pohľad na premotivovaného chvejúceho sa mladíka, aby bolo jasné, že opak je pravdou. Už-už sa zdalo, že neodpoviem nič, no odrazu som odpovedal tak, ako mi našepkalo podvedomie: „Mám veľký pocit zodpovednosti“. Cítil som, že po tejto odpovedi bol úsmev docenta iný, pretože takú odpoveď asi nečakal ani on. Problém celej situácie totiž spočíval v predmete vety. Predmetom bolo slovo „strach“. Moje podvedomie sa však zameralo na sloveso, ktorým bolo v danej opytovacej vete slovko „máte“. A dať správnu odpoveď na správne pochopenú otázku už nebol problém.

Začína nový akademický rok 2018/2019. Do prvých ročníkov nastúpili študenti, ktorí taktiež prešli prijímacími skúškami alebo prijímacím konaním. Úlohou nás, pedagógov, je naučiť aj túto generáciu mladých ľudí nielen spracovávať informácie a dáta, ale predovšetkým správne klásť otázky a snažiť sa nájsť na otázky správne odpovede. V súčasnosti sú všetky štatistické výpočty vykonávané s pomocou počítačových procesorov alebo internetových on-line aplikácií. Je však oblasť, ktorú sa pravdepodobne v dohľadnej dobe nepodarí nahradiť počítačmi a umelou inteligenciou, a to je kritické myslenie. Ak sa ľudia naučia správne chápať zmysel a účel otázok, nájdu pomyselnú páku, ktorou dokážu pohnúť vesmírom.

Prajem všetkým študentom, kolegyniam a kolegom úspešný nový akademický rok 2018/2019.

RNDr. Vladimír Meluš, PhD., MPH